

NTFR 2024/149 - Geen buitensporige belastingrente; verwijzing Duitse rechtbank is tevergeefs

Gegevens

Publicatie

NTFR 2024/149

Instantie

Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak

23 oktober 2023

Datum publicatie

16 januari 2024

Annotator

mr. J.W. Bosman
is advocaat te Deventer

ECLI

[ECLI:NL:RBGEL:2023:5761](https://ecli.nl/RBGEL:2023:5761)

Belastingjaar

2020

Zaaknummer

AWB - 22_4196

Relevante informatie

[Art. 30hb AWR](#), [Art. 1 onderdeel b Besluit belastingrente en invorderingsrente](#), [Art. 49 VWEU](#),
[Art. 47 Handvest EU](#)

Inhoudsindicatie

Verzuimgedachte, Discriminatie, Algemene beginselen van behoorlijk bestuur, Europese regelgeving

Samenvatting

Belanghebbende heeft op 25 januari 2020 een voorlopige aanslag Vpb 2020 ontvangen naar een belastbaar bedrag van € 33.887. Nadat zij aangifte heeft gedaan naar een belastbaar bedrag over het jaar 2020 van € 102.310 heeft zij op 18 juni 2022 een aanslag Vpb over 2020 ontvangen conform aangifte, inclusief € 757 belastingrente. Belanghebbende maakt bezwaar tegen de in rekening gebrachte belastingrente en stelt dat 8% wettelijke rente veel te hoog is, dat sprake is van discriminatie, strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en strijd met Europese regelgeving. Verder verwijst belanghebbende naar een uitspraak van het Duitse Bundesverfassungsgericht, die wettelijke rente van 0,5% per maand op achterstallige belasting en belastingteruggaven ongrondwettelijk heeft verklaard. Dit betreft echter een uitspraak die ziet op de Duitse belastingrente en die uitspraak heeft derhalve geen rechtskracht in Nederland. De stellingen van belanghebbende slagen niet.

(Beroep ongegrond.)

Noot

Verweren tegen de opgelegde belastingrente hebben doorgaans weinig kans van slagen. De rechter hanteert een strikte naleving van de wettelijke regels aangaande de belastingrente. Wie niet op tijd zijn aanslag indient, is in verzuim en wordt gesanctioneerd c.q. wordt verplicht de overheid te compenseren. Punt.

Onder omstandigheden kunnen de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het evenredigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, meebrengen dat geen belastingrente in rekening wordt gebracht dan wel een gematigde rente (vgl. HR 15 december 2017, [ECLI:NL:HR:2017:3126](#), [NTFR 2018/39](#)). Het gaat dan echter om zeer uitzonderlijke situaties. Wanneer bijvoorbeeld door een vergissing van de inspecteur een te lage aanslag is opgelegd, dan is het in rekening brengen van heffingsrente bij de navorderingsaanslag in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel (HR 1 oktober 2010, [ECLI:NL:HR:2010:BN8729](#), [NTFR 2010/2364](#)). Ook is sprake van strijdigheid met het zorgvuldigheidsbeginsel wanneer de inspecteur niet handelt in overeenstemming met zijn eigen beleid (HR 25 september 2009, [ECLI:NL:HR:2009:BJ8524](#), [NTFR 2009/2155](#)). De lagere rechtspraak kent ook slechts een handvol zaken waarin een beroep op het zorgvuldigheidsbeginsel werd gehonoreerd en de belastingrente werd gematigd. Voorbeelden zijn het ten onrechte niet in behandeling nemen van een verzoek om een voorlopige aanslag (Rb. Den Haag 14 juli 2022, [ECLI:NL:RBDHA:2022:7016](#)), het bij vergissing ten onrechte vaststellen van een verlies over een belastingjaar (Rb. Gelderland 1 februari 2022, [ECLI:NL:RBGEL:2022:468](#)), het ten onrechte verlenen van een teruggaaf (Rb. Gelderland 28 december 2020, [ECLI:NL:RBGEL:2020:6762](#), [NTFR 2021/801](#)) of het ten onrechte afwijken van een aangifte (Rb. Noord-Holland 18 augustus 2020, [ECLI:NL:RBNHO:2020:6269](#), [NTFR 2020/3281](#)), waardoor – dus ook ten onrechte – (meer) belastingrente in rekening werd gebracht.

In onderhavige zaak deden zich dergelijke omstandigheden niet voor. De argumenten van belanghebbende spitsten zich vooral toe op het wettelijk systeem van de belastingrente an sich. Het wekt weinig verbazing dat de rechtbank deze argumenten passeert en het beroep ongegrond verklaart. Er is geen hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak.